

SPERANȚA

August 2020. Anul 7, Nr. 78

Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia!

Umblarea cu Dumnezeu

Cornel Ghiță

UN PĂMÂNT

Daniel Brânzei

NOU

CU DUMNEZEU, CU OAMENII LUI DUMNEZEU, PENTRU OAMENI

ECHIPA DE CONSILIERI SPIRITUALI:

Gelu Bondor, Biserica Adelaide
Dorel Brândaș, Biserica Harul
Ioan Bușan, Biserica Perth
Daniel Cârpean, Biserica Harul
Marin Cucuian, Biserica Maranata
Traian Secară, Biserica Maranata
Cornel Ghiță, Biserica Maranata
Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța

ECHIPA EDITORIALĂ:

Constantin Oprănescu, Ioan Ciobotă – Radio Vocea
Evangeliei Timișoara, Aneta Oprănescu.
Consultant tehnic, printing, expediere email și
facebook: Adrian Buzgău. Telefon: 0433766376

PENTRU DETALII, CORESPONDENȚII:

Adrian Buzgău, Biserica Maranata 0433766376
Aurel Coța, Biserica Philadelphia 0419925990
Gheorghe Bedreag, Biserica Maranata 0490345608
Daniela Hălmăjan, Biserica Speranța 0405574219
Emanoil Căiță Mândră, PBBR 0402681036
Iacob Cerbu, Prima Biserică Baptistă 0425295401
Leon Curelușă, Biserica Betania 0414333225
Viorel Sabou, Biserica Adelaide 08 83878393
Sarah Văran, Biserica Harul 0401754759

Costul unui abonament pe un an este de
\$40.00 + cheltuieli de transport.

CONT: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank,
BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941

Adresa Redacției: 35 Reid Street, Brown Hill, 3350 Vic;
Ph. 0423659724, email: sperantaus@gmail.com

RADIO ARIPI SPRE CER - ÎNCURAJARE ÎN VREMURI DE CRIZĂ
Beniamin Roșca

„Nu mă tem de niciun rău, căci Tu ești cu mine” – Psalm 23:4.

Trăim vremuri de tulburare, vremuri de întuneric spiritual și vremuri de dezinteres unul față de celălalt (parcă fiecare este pentru el). Observ din acest verset cât de neclintii, cât de feriți, cât de calmi, cât de împăcați putem fi, când lumea se clatină și se zguduie. Nici chiar moartea, cu toată influența ei îngrozitoare, nu ar avea putere să alunge pacea pe care ar trebui să o avem fiecare dintre noi, știind că El este cu noi.

Să ne încredem, deci în puterea Domnului nostru și în puterea Duhului Sfânt, care ne poate mângâia. Când apar în viața noastră îngrijorările sau stresul, deja este semănată o sămânță de teamă.

Să ne gândim că poate patul de suferință al nostru sau al fraților noștri poate fi un tron pentru fiecare dintre noi. Poate nu credem sau nu vedem aceasta, dar orice durere poate fi un foc care să ne modeleze caracterele și sufletele – un foc care poate curăța toate colțurile sufletului unde mai avem „un pic de îngrijorare sau teamă”.

Suntem chemați să nu ne temem, să nu ne îngrijorăm, pentru că avem un Tată Ceresc care ne umple de bucurie și pace. Motivul bucuriei în mijlocul constrângerii actuale în care ne aflăm trebuie să fie Domnul Isus!

Domnul nostru Isus Cristos, doresc ca inima să „explodeze” de bucurie indiferent de ce se întâmplă în viața noastră, pentru că știm că totul este în controlul Tău și nu are niciun sens să ne temem și să ne îngrijorăm. Știm că ne ești alături când nu ne temem și asta cred că Te bucură mult, Tată Ceresc! Prin puterea Ta, Doamne, mă voi bucura neîncetat, și voia Ta să se facă în toate, chiar dacă totul în jurul meu va deveni și mai de neînțeles, și mai plin de întuneric. „Pot totul în Cristos, care mă întărește!” (Filipeni 4:13)

INVITAȚIE DIN PARTEA BISERICII PENTICOSTALE ROMÂNE PHILADELPHIA MELBOURNE:



ASCULTĂ
RADIO PHILADELPHIA
CÂNTĂRI SPRE SLAVA DOMNULUI
CUVÂNTUL DOMNULUI
POEZII
VERSETE

www.philadelphiachurch.com.au/radio-philadelphia

Descarca Aplicatia Zeno Radio si cauta Radio Philadelphia pentru a asculta pe telefon

MISIUNEA SPERANȚA

ALĂTURI DE OAMENI, PENTRU SUFLETELE LOR



Redescoperă ADEVĂRATELE VALORI



Păstor Gabi Zăgrean

„OPRIȚI-VĂ, ȘI SĂ ȘTIȚI CĂ EU SUNT DUMNEZEU” - Psalm 40:10

Prin ceea ce a îngăduit Dumnezeu peste noi toți, vrea să ne spună: „Opriti-vă!”. Am uitat să ne oprim... Nu fiți triști, nu fiți speriați, Dumnezeu ne-a iubit atât de mult încât ne-a oprit, pentru că suntem pe un drum greșit. Pe drumul acesta sunt milioanele de copii uciși prin avort, sunt oameni nevoiași și singuri pe care mândria noastră i-a ignorat. Dumnezeu iubește lumea și a spus: „Stop, opriti-vă!”. Încă mai poți să faci schimbări în viața ta, nu suntem încă în fața justiției lui Dumnezeu. Eu, un om simplu, aș vrea să vă rog: „ÎMPĂCAȚI-VĂ CU DUMNEZEU!”. (secvențe din predică)

Între 17 și 21 Iulie Misiunea Speranța a întreprins în România un turneu de evanghelizare. Această lucrare s-a desfășurat în diferite localități din Maramureș, Banat și Cluj. Cuvântul a fost vestit prin păstorul Gabriel Zăgrean.

Fratele Gabi și sora Genoveva Gorcea nu au putut să se deplaseze din Canada, dar au fost într-un gând și în același duh cu formația Speranța.

Cu toate restricțiile de distanțare socială impuse de vremurile în care trăim, o mare mulțime de oameni au ascultat chemarea Evangheliei și multe suflete au avut șansa întoarcerii la Dumnezeu.

Grupul Speranța a adus cântări de laudă lui Dumnezeu, și i-au îndemnat pe cei prezenți la pocăință.

DUMNEZEU SĂ ADUCĂ BINECUVÂNTAREA SA PESTE ROMÂNIA.



17 Iulie - Cavnic, Maramureș

Itinerariu și detalii despre Misiunea Speranța - România 2020, aflați în ediția următoare a Revistei Speranța de la Estera Pîrv, Manager Proiecte Externe.

UN PĂMÂNT

Păstor Daniel Brânzei

Dacă, studiind Apocalipsa, ai simțit că vă fuge pământul de sub picioare, nu sunteți singuri: „Pământul și cerul au fugit dinaintea Lui și nu s-a mai găsit loc pentru ele” (Apocalipsa 20:11).

Însă pentru unii oameni, care au coșmaruri la gândul că ne vom petrece eternitatea agățați de norișori și vom cânta mereu la niște harpe, am o veste bună! Eternitatea nu va fi straniu diferită de viața noastră de astăzi. Nici măcar nu vom sta „în cer”, ci vom evolua pe un pământ infinit superior celui de astăzi și ne vom bucura de împliniri personale la fel de infinit de superioare.

Pământul nou este al doilea element al existenței noastre viitoare pe palierul superior al eternității. Ar fi trebuit să știm că pământul acesta pe care locuim acum n-are viitor. Domnul Isus ne-a spus-o și vestea a fost așa de importantă, de epocală, că a fost trecută în trei dintre cele patru Evanghelii:

„Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece” (Matei 24:25). După cerul și pământul care „au fugit dinaintea lui Dumnezeu și n-a

mai fost loc pentru ele” (Apocalipsa 20:11), sub cerul cel nou apare și un pământ nou. Va fi un pământ „cu totul altfel”! Cum adică? Nu știu decât foarte puține lucruri despre el! Iată-le:

Un pământ fără apă!

John MacArthur spune că singurul indiciu descriptiv despre pământul cel nou este că „marea nu va mai fi”.

MacArthur spune că trupurile noastre sunt compuse 2/3 din apă. Sângele nostru este 90% apă. Dacă nu bem apă, ne deshidratăm și murim. Planeta noastră „albastră” este deosebită de toate celelalte prin faptul că are apă, are un sistem hidrologic. Este marea excepție din universul pe care-l cunoaștem! Două treimi din suprafața planetei sunt și ele acoperite cu apă. Tot ce există biologic, ființează datorită apei! „Marea”, o imensitate lichidă, este emblematică pentru un ecosistem bazat pe apă. Când nu va mai fi „marea” vor fi altfel de condiții. Va fi altfel? Trebuie să fie altfel!

Acel „altfel” care va veni, nu va fi însă straniu, nepotrivit, incomod, ci va fi un mediu desăvârșit pentru desăvârșirea noastră viitoare:

„Ci v-ați apropiat de Muntele Sionului, de cetatea Dumnezeului celui viu, Ierusalimul ceresc, de zecile de mii, de adunarea în sărbătoare a îngerilor, de Biserica celor întâi născuți, care sunt scriși în ceruri, de Dumnezeu, Judecătorul tuturor, de duhurile celor neprihăniți, făcuți desăvârșiți, ...” (Evrei 12:22-23).

Un pământ fără un sistem planetar heliocentric.

Ce pare sigur este că nu vom mai aparține unui sistem planetar heliocentric. Vom citi din restul capitolului 21 că pământul cel nou nu va mai avea soare și nu va mai avea lună. Nu vom mai avea nevoie de un corp ceresc care să răspândească lumina care întreține viața, pentru că vom umbla în lumina binefăcătoare a prezenței divine.

„Cetatea n-are trebuință nici de soare, nici de lună ca s-o lumineze, căci o luminează slava lui Dumnezeu și făclia ei este Mielul” (Apocalipsa 21:23). Pur și simplu „nu va mai fi noapte” (Apocalipsa 21:25). Oare va mai trebui să dormim?

NOU!

Nu va mai fi apă, așa cum o știm noi, și nu va mai fi lumina aceasta cu care ne-am obișnuit. Lumina și apa sunt suportul vieții biologice. Pe pământul cel nou va fi însă un altfel de șuvoi vital, izvorât din tronul lui Dumnezeu, și vom fi îmbăiați într-o slavă binefăcătoare a feței lui Dumnezeu și a Mielului.

Un pământ pentru o natură „duhovnicească”!

Nu ni se spune ce formă va avea pământul cel nou și nici dimensiunile lui viitoare. Știm însă indirect că vom exista pe el într-o natură nesupusă putrezirii, numită „trup duhovnicesc”:

„Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești. Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc” (1 Corinteni 15:47-49).

Expresia „trup duhovnicesc” este îmbrățișarea unui paradox. Un duh nu are trup, este exact opusul materiei. Ce se ascunde în spatele expresiei „trup duhovnicesc”, numai Dumnezeu știe! Este suficient să ne aducem aminte de posibilitățile extraordinare avute de persoana lui Isus Cristos după învierea din morți. „Vom fi ca El!” „Să purtăm chipul lui” înseamnă să ne îmbrăcăm și noi într-un astfel de trup care poate călători instantaneu prin hiperdimensiunile cerurilor lui Dumnezeu, care poate consuma hrană, dar căruia hrana nu-i este strict necesară, care poate trece prin ziduri și uși încuiate și care poate sta la masă cu oamenii, care poate prinde pești și poate face un foc pe malul apei, care poate păși pe un drum prăfuit de țară, dar care se poate și înălța oricând la cer! Mai vreți și alte detalii?

Cam asta este tot ce putem spune: vom fi înviați, ni se va da un trup

proslăvit, nemuritor, nesupus putrezirii și vom exista într-o lume minunată, mult peste circumstanțele „stării noastre smerite” cu care ne confruntăm astăzi. Epistola către Evrei ne spune că vom fi reasezați, în ordin de mărime și importanță, „deasupra îngerilor”.

Gândiți-vă la tot ce au putut face îngerii descriși în Biblie, și bucurați-vă că vom face tot ceea ce au făcut ei, ba încă și mai mult! Asta ar fi suficient ca să ne stimuleze imaginația. Vom cunoaște o altfel de viață, cu un principiu vital de existență total schimbat.

Inerția gândirii ne face să ne imaginăm pământul cel nou asemănător cu pământul pe care-l cunoaștem, cu forma aproximativă a unei sfere. N-avem însă garanția că va fi așa. S-ar putea să aibă o cu totul altă formă și alte dimensiuni. Cel mai important element al pământului nou nu va fi însă... pământul, ci Noul Ierusalim!...

Va urma

Cred Doamne...

Mulți simt că le lipsește credința... și din cauza aceasta stau departe de Cristos. Dacă ești unul dintre aceștia, frământat de deznădejde și necredință... privește la Cristos. Însușește-ți făgăduința Sa:

„Pe cel ce vine la Mine... nu-l voi izgoni afară”.

Aruncă-te la picioarele Sale și strigă:

„Cred, Doamne! Ajută... necredinței mele”. Niciodată nu vei pierde dacă faci astfel.

Gabi Lupescu

O, frate drag...

Tătiana Tópciu

O, frate drag, te văd ades cum sângeri,
Și simt că-n tine duhul plânge frânt
Sub suferințe, lovituri, înfrângerii,
După-ndurarea Domnului Cel Sfânt.

Dar brațul Lui nu s-a scurtat s-ajute,
Urechea Lui e-aceeași cum o știi,
Și carul Lui e pregătit de lupte
Același azi, ca ieri și-n veșnicii!

O, vasul Lui nu naufragiază!
Te poartă spre limanul năzuît.
De ești în El, ca fiu ceresc, cutează!
Vei izbândi curând, desăvârșit!

Găsit-te-a El vrednic de-ncercare?
De-ai fi scutit de ea, nu l-ai fi fiu.
Și-un fiu ceresc în încercări nu moare,
Ci iese mai frumos, mai sfânt, mai viu.

Veghează dar, căci veșnici nu sunt norii!
Nu simți tu biruința-naintând?
Nu știi că mai-nainte de-a fi zorii
Mai neagră este noaptea ca oricând?

Eu îți vestesc că vine dimineața,
Că umbrele se subțiază, fug!
Doar Domnul a venit s-aducă Viața
Ca oile s-o aibă din belșug.

Ești scris în palma Lui cu semn de cuie,
Destinul tău nu-i unul efemer.
Nu dispera, cât rugăciunea suie,
În Numele lui Isus, către cer.

O, frate drag, c-o clipă mai devreme
Slăvește izbăvirea Celui Viu,
Acuma e a laudelor vreme,
Căci după izbăvire... e târziu.

Adu acuma sfinte osanale
Spre Cel ce marea o preface-n drum!
Ridică-te pe umilita cale
Și fă din „mâine” - un glorios „acum”!

Ce bine e să ai nădejde

Lucica Boltașu

Ce bine e să ai nădejde, când totul pare că-i pierdut,
Să vezi cuvintele pe buze, chiar dacă glasul este mut,
Să înțelegi doar din privirea, ce lăcrimează picuri, zeci,
Că este-o rezolvare-n toate, și peste piedici poți să treci.

Ce bine e că nu ești singur, când ești bătut de ploi și vânt,
Că nu te lași străpuns de ură și că te-ncrezi în Sfânt Cuvânt,
Că poți simți în rând cu frații și să mângâi pe cei ce plâng,
Și să întinzi o mână-aceilor ce, sub poveri, încet, se frâng.

Ce bine e să vezi o rază, când ceru-ntreg e plumbuit,
Să simți căldura cum coboară, în sufletul tău obosit,
Să ai prieteni ce se roagă și se gândesc mereu la tine
Și să primești în duh putere, balsam din sferele divine.

Ce bine e să legi o rană, atunci când este sângerândă,
Să ștergi sudoarea de pe fruntea, aceluia ce e-n osândă,
Să dai din darurile tale, să-mparți ce ai, că-i de folos,
Așa vei semăna, prieten, cu Domnul tău, Isus Cristos.

Ce bine e, ce bine-i Doamne, să-Ți simt prezența chiar acum.
Tu ești cu mine-n orice vreme și mă veghezi pe-al vieții drum.
Bindecuvântă Doamne astăzi, pe toți acei ce-s încercați,
Învață-ne să fim ca Tine, să știm ca să trăim, ca frați!



12 Iulie - Oaspeți din Brisbane la
Biserica Penticostală din Sydney



Familia Simi și Adina Rus cântă spre
slava Domnului și bucuria Bisericii.

PESTE PUȚINĂ VREME

*„Peste puțină vreme nu Mă veți mai vedea; apoi iarăși peste puțină vreme
Mă veți vedea, pentru că Mă duc la Tatăl (Ioan 16:16).*

Această afirmație a Domnului Isus pare să fie o realitate pentru zilele noastre. Pentru fiecare copil al lui Dumnezeu poate exista o „puțină vreme”. Aceasta este o vreme în care nu-L mai găsești, nu-L mai auzi pe Dumnezeu, nu-L înțelegi, sau pur și simplu nu-L simți pe Dumnezeu. Există o vreme în care te rogi și nu primești răspuns, îl cauți pe Dumnezeu și ți se pare de negăsit. O puțină vreme... Această vreme este ca și a lui Iov, care spunea: „O, dacă aș ști unde să-L găsesc...”, și apoi adaugă: „Dar, dacă mă duc la răsărit, nu este acolo; dacă mă duc la apus, nu-L găsesc: dacă are treabă la miazănoapte, nu-L pot vedea; dacă Se ascunde la miazăzi, nu-L pot descoperi” (Iov 23:8-9).

Această „puțină vreme” este pentru noi momentul de mare oportunitate de a umbla prin credință, chiar dacă nu înțelegem pe deplin. La auzul acestor cuvinte, ucenicii Domnului ziceau: „Ce însemnează aceasta” <Peste puțină vreme>. Nu știm ce vrea să spună” (Ioan 16:18). Era greu de înțeles pentru ei.

Dacă astăzi Dumnezeu nu ne răspunde, dacă astăzi nu putem înțelege planurile lui Dumnezeu cu privire la noi și la lumea întreagă, singurul lucru pe care îl avem de ales este să ne întărim în credință și să urmăm călătoria vieții noastre prin credința în Domnul nostru Isus Cristos. Credința în Domnul recunoaște autoritatea și puterea lui Dumnezeu. Un exemplu de credință și acceptare a autorității lui Dumnezeu, de recunoaștere a puterii lui, sunt cei trei tineri din Cartea lui Daniel: Șadrac, Meșac și Abed Nego. Acești trei tineri au avut o credință extraordinară. Ei simțeau căldura flăcărilor din cuptor și totuși au spus împăratului: „Dumnezeul căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate” (Daniel 3:17). Ei Îl cunoșteau bine pe Dumnezeu. Atunci când Îl cunoști bine pe Dumnezeu, îți pui toată încrederea ta în El.

Acești tineri au mai spus împăratului: „Și chiar dacă nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi...”. Aceasta este o credință neclintită. Că va rezolva Dumnezeu problema lor sau nu, că vor trăi sau vor muri, ei rămân lângă Dumnezeu. Credința în Dumnezeu acceptă lucrurile neînțelese. Și oare de ce vreau să înțeleg și să cunosc totul când știu că lângă mine și deasupra mea este Cel care cunoaște totul? Noi am făcut un legământ cu Domnul - să ne încredem, să ascultăm întru totul de El.

Această „puțină vreme”, care nouă ni se pare așa de lungă, poate fi o vreme de cuptor, o vreme de întunecime, dar această vreme trebuia trăită prin credință. Cea mai frumoasă parte a pasajului citit este: „dar, peste puțină vreme Mă veți vedea iarăși”. Indiferent dacă credința noastră ne scapă sau nu de problemele din această vreme de necazuri, de suferințe, avem promisiune că după cealaltă puțină vreme va veni Domnul Isus și-L vom vedea pe El, așa cum este.

Mai e puțină vreme până la Marea Întâlnire, până la Marea Sărbătoare, până vom fi cu El în veșnicie. Să avem credință, să recunoaștem autoritatea lui Dumnezeu și să acceptăm prin credință chiar și vremurile acestea pe care nu le înțelegem și, mai mult ca oricând, să ne ancorăm în Dumnezeul nostru. Domnul este aproape.

Cu un singur cuvânt

*Cu un singur cuvânt
Tu, prin Duhul Tău Sfânt,
Ai schimbat pasul meu pe pământ.
Drumul mi-ai netezit,
Viața mi-ai ocrotit
Fiindcă Tu mai întâi m-ai iubit*

*Am văzut deseori
Cum, pe râni care dor,
Ai turnat din uleiul divin.
Cu un singur cuvânt
Pe cel rău l-ai înfrânt
Și mi-ai dat iar putere să-Ți cânt.*

*Am văzut deseori
Prin mulțimea de nori
Brațul Tău către mine întins.
Piedici multe-am trecut
Fiindcă Tu mi-ai fost scut
Și în harul Tău sfânt m-ai ținut.*

*Isuse, Îți mulțumesc
Și Te slăvesc.
Tot ce-Ți dau e atât de puțin!
Mi-e dor să Te întâlnesc,
Să Te privesc,
Și să-Ți spun cât de mult Te iubesc!*

Ce ar trebui să facă un creștin în timpul unei epidemii care-i amenință viața?

Era 10 August 1527, orașelul Vittenberg. Martin Luther intră grăbit în dormitorul familial. Se apropie de Katharina, soția lui, care era însărcinată cu al doilea copil. Lângă ea, în pătuț, stătea băiețelul lor de un an și jumătate, care era atins de molimă. De opt zile nu mâncase nimic.

„Prințul elector John de Saxa, m-a rugat, ba chiar mi-a ordonat să plecăm din oraș. Ieri ciuma a mai luat 18 dintre noi. Tu ai nevoie de ocrotire”.

De două săptămâni ciuma din Hamburg a ajuns în Wittenberg. Mulți dintre cei patru mii de locuitori și-au încărcat lucrurile și au plecat din oraș. Universitatea unde Martin Luther era lector fusese deja mutată la Jena.

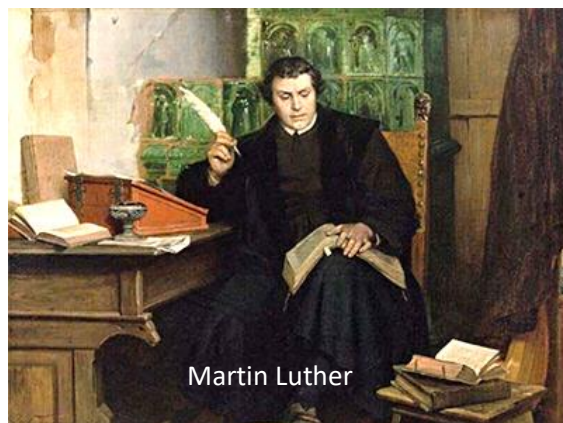
Katharina îl privi în tăcere. Prin fața ochilor îi trecea filmul vieții. Avea cinci ani când părinții ei, nobili, au trimis-o la mănăstire. De atunci ea nu a mai avut bucurie. Viața dură din mănăstire a călit-o. Acolo ea a învățat latina, contabilitatea, administrarea fermei, îngrijirea bolnavilor. La 24 de ani s-a întâmplat să-i cadă în mână o broșură despre... *„Nerozia celibatului pentru clerici”*. Era scrisă de un fost călugăr - Martin Luther. Deodată, Katharina i-a scris că ea împreună cu alte opt călugărițe voiau de mult să evadeze din mănăstire.

Simpatizând cu ele, Luther a făcut planul care, dacă eșua, știa că va ajunge la spânzurătoare. În

noaptea de 4 Aprilie 1524, prietenul lui, un vânzător de heringi, le-a ajutat pe fete să sară zidul, le-a ascuns în butoaie până ce au ieșit din oraș, și le-a dus la Vittenberg. La scurt timp, fetele au fost pețite, numai Katharina a refuzat pretențiilor. Când Luther i-a recomandat un bărbat bun ea i-a spus:

„Nu-mi trebuie alt bărbat

afară de tine!”. Cu 17 ani mai în vârstă decât ea, Luther a rămas perplex. S-a tot gândit și după un an lung a socotit că Dumnezeu i-a trimis-o. Abia trecuseră doi ani de la căsătorie, următorul copil era pe drum, iar ciuma începuse să secere fără alegere.



Martin Luther

Luther o trezește din visare și o întreabă:

„Katharina, dar spune ceva”. Ea ridică ochii spre el și îi spune:

„Nu te întreb ce ar fi făcut Isus în locul tău, ci, dacă Isus ar fi lovit de această boală, tu ai pleca și L-ai lăsa?”. Luther se trezi ca dintr-un vis. Cu pas grăbit s-a dus la masa de lucru și a scris o circulară: „Trebuie să fugă creștinul de ciumă?”. Într-un paragraf scria: „Dacă Dumnezeu vrea să mă ia, cu siguranță că m-ar găsi oriunde. Rămânând, fac ceea ce așteaptă El de la mine. Nu voi fi responsabil nici de moartea mea, nici de a altora. Și dacă vecinul meu are nevoie de mine, nu mă voi da înapoi de la niciun loc și niciun om, și voi sluji gratis pe oricine”.

Exemplul lor i-a încurajat și pe alți păstori să rămână, ajutând muribunzi, îngropând cadavre, adăpostind alți bolnavi. Micuțul lor s-a vindecat, ciuma însă a lovit-o pe Katharina, dar Dumnezeu nu a îngăduit să moară, în schimb, noua născută, Elizabeth, a plătit tributul. *„Micuța mi-a fost luată. Am rămas cu inimă sângerândă, rugați-vă Domnului pentru mine”, scria Luther.*

În acele zile, când moartea încă mai secera cele 1500 de vieți din Vittenberg, Martin Luther compunea imnul *„Cetate tare-i Dumnezeu, și armă apărătoare”*. Un imn ca un steag pentru cei ce stau între cei vii și cei morți, la datorie.

Astăzi, o boală mai puțin cumplită ne lovește pe noi. Tot astăzi, spre deosebire de atunci, nu e nevoie ca noi să îngrijim bolnavi sau să îngropăm morți, instituțiile abilitate au grija aceasta. Însă cei mai mulți oameni nu suferă de COVID - 19, ci de alienare, de depresie, de frica ce le-a intrat deja în oase privind către un viitor umbrit de incertitudini. Această nevoie nu o acoperă nimeni. Astăzi, prin noi, cuvintele pline de încurajare ale lui Isus ar trebui să prindă ecou:

„Vă las pacea, vă dau pacea Mea.

Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte” (Ioan 14:27).

Sursa: Alin /Robert Facebook



IUBIȚI FRAȚI ÎN DOMNUL

Cu ajutorul lui Dumnezeu, în ultimele patru luni am reușit să cumpărăm o casă cu 10.000 € (construită în 1904), să facem o reparație capitală, începând de la acoperiș până la gresie și faianță. Am amenajat două dormitoare, unul cu trei și unul cu patru paturi, cu baie, o bucătărie dotată cu cele necesare, o sală de mese și o magazie. Costul reparației, materiale plus manoperă, a fost de 15.000 €. Dumnezeu a fost bun cu noi și ne-a dat toți banii necesari.

Am demarat actele pentru autorizație și dorim în cel mai scurt timp să aducem șapte bătrâni și să angajăm patru persoane. Suntem singurul centru creștin pe o distanță de 100 km. Nevoile sunt mari, și cu ajutorul lui Dumnezeu și prin oameni devotați, angajați și voluntari, vrem să dezvoltăm proiectul și să avem impact în comunitatea noastră.

Rugați-vă pentru noi și vă așteptăm să veniți și să vedeți minunile pe care le face Dumnezeu în zonă. Vrem să vă mulțumim încă o dată pentru dărnicia dată, fără de care nu am fi putut dezvolta proiectul de la Radimna (al doilea centru de lucru), unde avem posibilitatea în viitor să construim și să slujim la 40 de bătrâni.

Dumnezeu să vă binecuvinteze și să vă răsplătească.

Cu dragoste în Domnul
Pastor Ilie Cimpoca



Reamintim cititorilor Revistei Speranța că, până la data de 31 August, încă se mai pot face donații pentru susținerea misiunii fratelui Petrică Kalberer.

Fratele Petrică a trăit 14 ani în canal. Domnul și-a adus aminte de el, l-a căutat, l-a găsit în celula unei închisori și l-a adus la credință într-un mod dramatic. După eliberare, din anul 2002 și până în ziua de azi, acest om nu are odihnă, nu are liniște, este un tată al orfanilor, prieten cu deținuții din penitenciare, frate cu cei care dorm în canale. Iată o parte din mărturia lui:

Dumnezeu mi-a scos în cale frați, surori, bucătărese, păstori care au înțeles lucrarea mea și de atunci lucrez, prin Har, în Timișoara și nu numai acolo. Sunt implicat în penitenciare. Noi scoatem minorii din pușcărie, de la Buziaș, îi aducem la noi la Adunare, le predicăm Evanghelia și îi ajutăm în nevoile lor. În anul 2002 erau pe stradă 1400 de suflete. Acum sunt 350.



De aici m-a scos Dumnezeu!

Pot eu să uit groapa din care m-a scos pe mine Domnul? Niciodată. Palma lui Isus, găurită de cuie, m-a răscumpărat și pe mine și pe mulți alții, ne-a făcut frați.

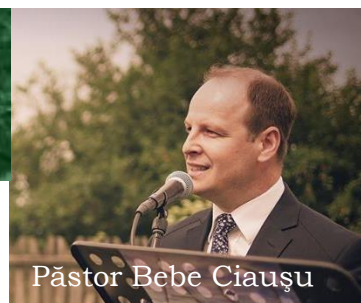
Dorința mea este ca în Veșnicie, pe coridoarele Cerului, să strige oamenii ăștia după noi. Să ne cunoască văduva și orfanul. Să strige ei după mine și după tine. Să spună: „Îl știu pe omul acesta. Am fost flămând, am fost gol, am fost la închisoare...”.



**Donații în accont: Romanian Speranta Association Inc.
National Australia Bank, BSB - 083214, CONT Nr. – 879530941**

Duhul Sfânt ca pecete și ARVUNĂ

În ediția trecută a Revistei Speranța, păstorul Bebe Ceașu a prezentat Duhul sfânt ca o pecete sau ca un sigiliu. Iată continuarea: „*Duhul Sfânt ca arvună a moștenirii noastre*”.



Duhul Sfânt ca arvună

Apostolul Pavel spune că Duhul Sfânt este o Arvună a moștenirii noastre. Ce înseamnă aceasta? Care sunt condițiile în care o persoană dă altei persoane o arvună? Pavel folosește aici un limbaj aproape contemporan nouă și este relativ ușor să vedem cel puțin două împrejurări pământești în care se dă sau se primește arvuna.

A. Arvuna ca avans

Mai întâi, atunci când cineva dorește să înceapă o lucrare, să zicem o construcție, ca beneficiar trebuie să plătească un avans, o arvună. Cel care lucrează știe că restul plății până la integralitate îi va fi dat doar la sfârșitul lucrării. La fel stau lucrurile și în ceea ce privește Duhul Sfânt. Noi, ca și credincioși, ca și moștenitori ai Cerului, am primit deja o parte a binecuvântărilor pe care urmează să le experimentăm plenar în veșnicie. Încă de aici, din Valea Umbrei Morții, din valea aceasta a plângerii, experimentăm puțin din ceea ce înseamnă să fim copii ai lui Dumnezeu: mă refer la pacea pe care doar credincioșii o experimentează, la fericirea pe care o au când, după ani de rugăciuni, cineva foarte drag se întoarce de pe calea păcatului la Dumnezeu. Atunci gustăm deja din puterile veacului viitor, dar gustăm numai. Dumnezeu spune: „*Deocamdată atât, restul îl primiți la destinația finală!*”.

Am fost arvuniți ca să fim motivați să mergem mai grabnic spre Cer, să spunem: „*Dacă așa frumos este aici în prezența lui Dumnezeu, oare ce va fi acolo în Cer, unde prezența lui Dumnezeu este plenară și nemijlocită?*”

Când deja știm ce ne așteaptă la destinație, nu ne mai interesează atât de mult de obstacolele pe care le întâlnim. Trecem peste ele cu bucurie. Chiar dacă vom mai cădea, ne vom ridica și vom continua călătoria, pentru că suntem încântați de ceea ce ne așteaptă în Cer. Nu ne mai lăsăm atât de cuprinși de înfrustarea de pe pământul acesta, iar oboseala spirituală nu va mai fi o povară atât de grea, știind că nu mai este mult și vom ajunge la dreapta Tatălui nostru ceresc și vom fi alături de El pentru totdeauna.

B. Arvuna ca rezervare a unui lucru

Un al doilea sens al arvunii ar fi următorul: când ești arvunit, ești deja ocupat. Nu poți să te mai angajezi într-o altă lucrare dacă știi că deja ești arvunit. În acest sens, Pavel vrea să spună că dacă am fost arvuniți de Dumnezeu cu Duhul Sfânt, suntem ocupați doar pentru El. Domnul Isus a spus când era pe pământ că nu putem sluji la doi stăpâni, pentru că, inevitabil, pe unul îl vom iubi mai mult decât pe celălalt (Matei 6:24).

Aceasta este o parte a lucrării pline de har a Duhului Sfânt în viața noastră. O lucrare fără de care am fi săraci, fără speranță și fără perspectiva Cerului. Însă, această lucrare va fi desăvârșită doar în Ceruri, când vom ajunge la casa noastră cea adevărată. Ce avem aici sunt doar niște corturi temporare, dar acolo sus avem deja pregătită o casă adevărată. De aceea să ne dăm toate silințele să ajungem acolo sus!

Spre Cer doresc a mă grăbi

*Spre cer doresc a mă grăbi
Pășind mai sus din zi în zi;
În calea mea mă rog mereu
Să mă ridici, o, Domnul meu!*

*Te rog, ridică-mă și-oi sta
Încercător pe calea Ta;
Să mă ajuți a mă-nălța
Mai sus, mai sus, în slava Ta!*

*Doresc să urc mereu mai sus
Privind la chipul Tău, Isus.
Prin Duhul Sfânt să cresc mereu
Din slavă-n slavă, Domnul meu!*

*Doresc s-ajung acolo sus
Să văd mărirea lui Isus;
De-aceea eu mă rog mereu
Să mă ajuți, o, Domnul meu!*

SEMINARUL BIBLIC PENTICOSTAL PHILADELPHIA



MELBOURNE- AUSTRALIA



PROGRAM STUDII

Seminarul Biblic Penticostal PHILADELPHIA este prima Școală de teologie Evanghelică românească din Australia. El are recunoașterea Consiliului Bisericesc al Bisericilor Penticostale Române din Australia și Noua Zeelandă, cât și a Bisericilor locale din Australia și Noua Zeelandă. Cursurile se vor desfășura sub conducerea unui comitet al Seminarului și al corpului profesoral.

FORMA DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Frecvență redusă (o zi de vineri și sâmbăta în fiecare lună), sau învățământ la distanță.

Conceptul de la care pornim este acela de a oferi această pregătire biblică (teologică) și practică la nivelul și în contextul oferit pentru Biserica locală. De prea multe ori este foarte dificil, dacă nu chiar imposibil pentru mulți doritori de studiu, să dedice ani de zile completării unui program educațional departe de casă, de familie și de responsabilitățile vieții de zi cu zi.

AVANTAJELE PROGRAMULUI DE STUDII

Pregătirea viitorilor slujitori în propriul context bisericesc, cultural, social și etnic, accentuarea materiilor de studiu indispensabile slujirii eficiente, atenție sporită acordată pregătirii teologice și practice, accentuarea nevoii de dezvoltarea spirituală a slujitorului, flexibilitatea programului de studiu.

La acest program de studiu sunt acceptați frați și surori din Bisericile Penticostale și Baptiste din Melbourne și din întreaga Australie. Totodată sunt acceptați și studenți din alte țări care își însușesc și acceptă condițiile și standardele Seminarului.

DURATA STUDIILOR

Acest program se desfășoară pe parcursul a 2 ani de studii și cuprinde disciplinele de bază necesare formării teologice și spirituale, așa cum sunt enumerate mai jos. La sfârșitul celor 2 ani de studii, studenții care au îndeplinit toate cerințele privind participarea la cursuri, au promovat toate examenele și au predat toate materialele scrise, solicitate de către fiecare profesor în parte, vor primi *Diploma de absolvire*, eliberată de *Seminarul Biblic Penticostal Philadelphia*, în colaborare cu o școală teologică recunoscută în Australia, sau chiar la nivel internațional. Studenții care au fost înscriși, dar care nu au îndeplinit cerințele obținerii Diplomei de absolvire, vor putea primi un Certificat de participare la cursuri, care atestă participarea la cursurile Seminarului.

PARTENERIAT ȘI ACREDITARE

În urma demersurilor făcute, Seminarul Biblic Penticostal Philadelphia, a început un parteneriat cu *Colegiul & Seminarul Sola Scriptura, Chicago, SUA*, care este membru al Agenției de Acreditare Internațională, cea mai mare asociație nonguvernamentală de acreditare din lume. *Sola*

Scriptura, nu este legată de niciun Departament de Educație Superioară din vreun stat, nici de Departamentul de Educație SUA. Toate creditele sunt transferabile către cele peste 250 de școli răspândite în 35 de state din SUA și 6 țări. Pe data de 19 august 2014 a trecut inspecția efectuată de către Agenția de Acreditare, obținând astfel, datorită îndeplinirii cerințelor și standardelor ridicate, acreditarea pentru următorii șapte ani.

Absolvenții noștri vor putea continua studiile de licență, masterat și doctorat în cadrul *Sola Scriptura*, având recunoașterea Diplomei eliberate de *SBP Philadelphia*.

Conducerea Seminarului va depune eforturi pentru a stabili parteneriate în vederea colaborării cu diverse Școli de teologie Evanghelice din România sau diaspora (Seminarii teologice, Facultăți de teologie), pentru a beneficia de experiența acestora în vederea unei cât mai eficiente pregătiri a studenților, dar și din dorința recunoașterii Diplomelor sau Certificatelor *SBP Philadelphia*.

PROFESORII SEMINARULUI

Toți profesorii implicați în procesul de predare sunt absolvenți ai unor Școli de Teologie, Seminarii Teologice, Institute Universitare, Facultăți de Teologie, obținând, în urma examenelor susținute, Diploma de licență, master, cât și calificări universitare didactice. Unii dintre profesori continuă pregătirea academică în cadrul unor școli de teologie în vederea obținerii Doctoratului în Teologie. Pe lângă pregătirea de specialitate, profesorii sunt implicați activ în slujire, fiind ordinați în Bisericile locale ca păstori, prezbiteri sau diaconi, ceea ce aduce un plus în calitatea actului de predare.

Corpul profesoral al *SBP Philadelphia* este format din frați care slujesc atât în Biserica Penticostală cât și în Biserica Baptistă.

Periodic, din diverse Școli Teologice, vor fi invitați păstori și profesori pentru a preda studenților din cadrul *SBP Philadelphia*.

MATERII STUDII

Deși numărul cursurilor și disciplinele pot diferi destul de mult de la o școală teologică la alta, noi, cei de la *Seminarul Biblic Philadelphia*, ne-am orientat spre a oferi ceea ce considerăm ca fiind temelia oricărei pregătiri teologice. Cursurile oferite pe parcursul celor 2 ani de pregătire nu vor acoperi, desigur, tot ceea ce un student la teologie și-ar dori să învețe, dar îi vor oferi o bază solidă pe care să poată mai apoi aprofunda și clădi în teologie.

Ne dorim ca materiile oferite să răspundă întrebărilor de bază ale oricărui student care începe să descopere teologia, însă așteptăm ca odată cu informația care se acumulează, să aibă loc și o dezvoltare a caracterului de slujitor.

(continuare la pag. 19)

Umblarea cu Dumnezeu



Păstor Cornel Ghită

Este un mare har pentru noi, credincioșii, că suntem chemați să umblăm cu Dumnezeu pe pământ. Indiferent ce situație ar fi, indiferent prin ce perioadă a vieții trecem, atâta timp cât umblăm cu Domnul, orice frică se risipește.

Dar oare ce înseamnă să umblăm cu Domnul?

Despre Enoh nu ni se spune prea mult în Biblie, dar cea mai frumoasă caracterizare care i se poate face este că a umblat cu Dumnezeu și nu a avut experiența morții, Dumnezeu l-a luat la Cer. Apostolul Pavel, în Epistola către Coloseni, ne îndeamnă să umblăm în Isus Cristos. Ce înseamnă asta? Noi suntem chemați să umblăm cu Dumnezeu, Cel care a creat Universul, Cel care ne-a creat. Cu toate că nu-L putem vedea pe Domnul cu ochi fizic, totuși suntem chemați să umblăm cu El; dar cum putem face aceasta?

Trebuie să fim atenți, mai ales noi, care ne-am născut și am crescut în familii de credincioși. Există pericolul să folosim cuvinte, expresii fără să mai gândim la ceea ce înseamnă aceste expresii pe care le folosim. Nouă ne place să spunem: „Noi umblăm cu Domnul!”, dar ce înțelegem din aceste cuvinte?

A umbla cu Domnul înseamnă a asculta de Domnul. Dar mai înainte de a-L urma pe Domnul, trebuie să te întorci la Domnul. Nu orice om poate umbla cu Domnul pe pământul acesta, ci doar cei care s-au întors cu pocăință și credință la Dumnezeu; cei care au fost născuți

din Dumnezeu, și, conform Scripturii, ei sunt copiii lui Dumnezeu. Ca să poți umbla cu Domnul trebuie să faci parte din poporul Lui. Deci prima întrebare este aceasta: „Sunt eu, cu adevărat, născut din Dumnezeu? După ce am înțeles Evanghelia, m-am întors în mod real, mi-am plâns păcatul și mi-am pus toată încrederea în Acela care m-a iubit și S-a dat pe sine însuși pentru mine?”.

Totuși, nu toți cei care s-au întors la Domnul, chiar în mod sincer, umblă în fiecare zi cu Domnul. Umblarea cu Domnul presupune părtășie, presupune că mergi în același pas cu Domnul în călătoria vieții tale. În această călătorie trebuie să mergi în aceeași direcție cu El, acolo unde vrea El să mă ducă.

Umblarea cu Domnul presupune înaintare, creștere din punct de vedere spiritual. Ne asemănăm tot mai mult cu Domnul. „A umbla cu Domnul” este o expresie cu o încărcătură spirituală deosebită. Când spun că umblu cu Domnul înseamnă că sunt un credincios născut din nou, ascultător de Domnul. Eu umblu în aceeași direcție și am părtășie cu Domnul și cresc tot mai mult, să mă prefac prin înnoirea minții și să înțeleg tot mai mult gândul lui Dumnezeu. Aceste lucruri trebuie să le înțelegem prin expresia „A umbla cu Dumnezeu”.

Cum putem să umblăm cu Dumnezeu? Noi toți ar trebui să dorim într-un mod extraordinar să umblăm cu Domnul în fiecare zi. Enoh a umblat cu Domnul în fiecare zi, 300 de ani. Așa, sporadic, câteva crâmpie, câteva minute, se întâmplă multor credincioși să mai umble cu Domnul. Dar noi suntem chemați să umblăm tot timpul, de dimineața până seara. Dar cum putem s-o facem? El este Duh, nu putem să-L vedem între noi, cum

putem umbla cu El? Apostolul Pavel ne ajută să înțelegem: „Astfel dar, după cum ați primit pe Cristos Isus, Domnul, așa să și umblați în El” (Coloseni 2:6). Cum l-am primit noi? În Ioan 1:12 citim: „Dar tuturor celor care L-au primit, adică celor ce cred în El, le-a dat dreptul să se numească copii ai lui Dumnezeu”. L-am primit prin credință. Tot așa trebuie să umblăm cu Domnul: prin credință. Credința este instrumentul pe care Dumnezeu ni-l dă pentru a vedea lucrurile nevăzute. Prin credință noi îl vedem pe Domnul, știm că El este și putem umbla cu El. Cuvântul lui Dumnezeu este Biblia, și atunci când eu cred și ascult de Cuvântul lui Dumnezeu eu, practic, pășesc împreună cu Dumnezeu. Mai mult chiar, Dumnezeu este în mine pentru că eu sunt templul Duhului Sfânt. Atunci când trăiesc în curăție, când spun adevărul și nu trăiesc în minciună, când îmi conformez viața după principiile Cuvântului sfânt, eu umblu cu Dumnezeu.

Pentru cine nu are credință, lucrurile despre care eu vorbesc acum par o nebunie, dar pentru acei care sunt copiii lui Dumnezeu, inima lor strigă: „Aleluia!”, pentru că ei știu că acesta este Adevărul și pentru că ei au gustat cât de bun este Domnul și ce înseamnă să umbli cu Domnul. Mărit să fie El!

Dar dacă încă nu te-ai întors la Domnul cu toată inima, mă rog ca Duhul Domnului să te cerceteze și să te întorci la El din toată ființa ta, să-ți mărturisești păcatul, să te pocăiești și să-ți pui toată încrederea în Domnul, și El te primește. Acum vremea s-a scurtat, cercetează-te sigur; eu te îndemn: întoarce-te la Domnul, ascultă de El, umblă cu El și-ți va fi bine. Amin.



5 Iulie 2020 Maranata, Melbourne

19 IULIE - BISERICA PENTICOSTALĂ BETANIA, MELBOURNE



Să nu ne lăși părăsiți nicicând
Căci noi trăim cu Tine-n gând,
Doar pe Tine noi Te avem
și-n Tine ne-ncredem.
Tu esti al nost' Mântuitor
minunat și bun Păstor
Doar cu Tine noi vrem să fim,
În ceruri sus.



Păstor Pavel Moza

DIN PARTEA PĂSTORULUI PAVEL MOZA: „În această perioadă de izolare vă îndemn în Numele Domnului să nu descurajăm, să continuăm să-L lăudăm pe Domnul, să fim o mărturie chiar și în casele noastre, să studiem Cuvântul și să stăruim în rugăciune. Domnul este ocrotitorul nostru, El este și va fi cu noi până în veac”.

12 Iulie 2020 - Biserica Baptistă Perth, WA



Păstor Ioan Bușan

SALUTĂRI ȘI BINECUVÂNTĂRI DIN PERTH, DE LA PĂSTORUL IOAN BUȘAN - BISERICA BAPTISTĂ ROMÂNĂ

Suntem chemați la o viață de mărturie, la o viață unde binecuvântarea lui Dumnezeu, dată nouă, să poată curge înspre alții. Dumnezeu așteaptă de la noi să gestionăm corect familiile noastre, iar relația noastră cu Dumnezeu să o lășăm să fie bazată pe ceea ce descoperim în Sfânta Scriptură. Dumnezeu să ne facă să fim întotdeauna oameni înțelepți. Dumnezeu să vă binecuvânteze, să vă sfințească și să facă din fiecare dintre noi oameni care să-L onorăm și să trăim pentru slava Numelui Său. „Sfințiți în inimile voastre pe Cristos ca Domn” (1 Petru 3:15).

CUVINTE DE MULȚUMIRE PENTRU BUNICI, DIN PARTEA LUI ALEX MOCANU, DE ZIUA BUNICII LUI, LUCREȚIA BUZGĂU - PRIMA BISERICĂ BAPTISTĂ ROMÂNĂ DIN AUSTRALIA

Astăzi vreau să îmi arăt gratitudinea față de Dumnezeu pentru bunicii mei, și toți cei mai în vârstă pe care Domnul i-a pus în viața mea. Sunt mulțumitor pentru exemplul și modelul care ei sunt pentru mine prin trăirea lor prin credință. După cum spune în Iov 12:12: „La bătrâni se găsește înțelepciunea, și într-o viață lungă e priceperea”.



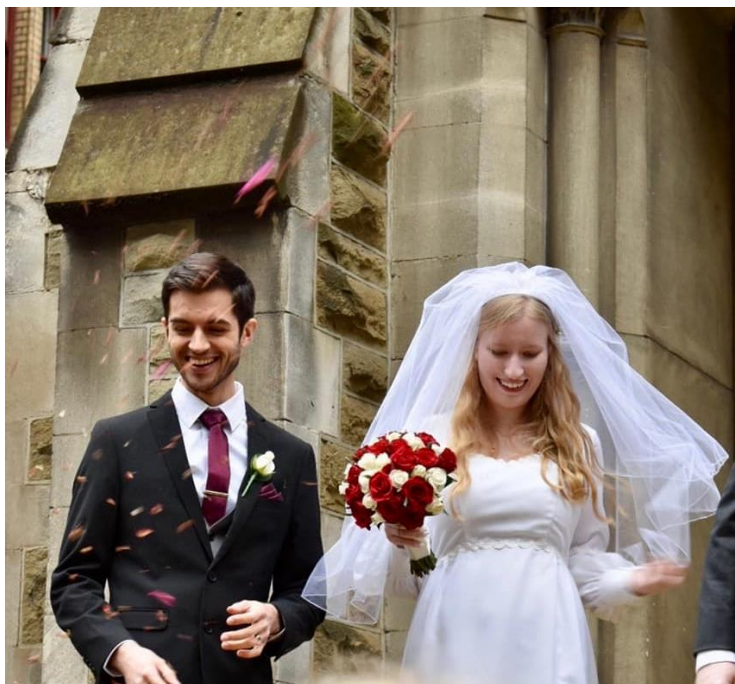
De a lungul vieții lor, ei s-au lăsat conduși de Domnul și L-au servit cu credincioșie, ca și bunica lui Timotei, Lois (2 Timotei 1:5-7). Credincioșia e numai una dintre caracteristicile celor mai în vârstă. O altă caracteristică e îndelunga răbdare de a ne învăța din experiența și înțelepciunea lor.

Aș vrea să mulțumesc Domnului pentru una din bunicile mele: bunica Lucreția Buzgău, care astăzi împlinește o vârstă frumoasă. O vorbă înțeleaptă spune: „Bătrânețea e prețul care îl plătim pentru a căpăta înțelepciunea”.

LA MULȚI ANI, BUNICA!

Jonny Buzgău

Hannah Bligh



Cu bucurie anunțăm că pe data de 4 Iulie 2020 a avut loc căsătoria dintre Jonathan Buzgău și Hannah Bligh, la Biserica Scots Church, Melbourne, Australia.

La această nuntă a participat doar familia apropiată, din cauza restricțiilor de virus; cu toate acestea, bucuria tinerilor a fost mare.

Mulțumim lui Dumnezeu că i-a binecuvântat, și dorim tinerei familii fericire și casă de piatră.

Mulțumim familiei lărgite și prietenilor care, deși nu au putut să ia parte la ceremonie, totuși au fost alături de ei. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Adrian Buzgău



Alexander Gligor

Gabriella Drăgan



*PRIMA NUNTĂ ÎN NOUA CLĂDIRE
A BISERICII MARANATHA*

*În data de 25 Aprilie, anul acesta, s-a oficiat
căsătoria dintre
Alexander Gligor și Gabriela Drăgan.*

*Păstorul Cornel Ghiță a oficiat această ceremonie,
iar un grup restrâns din familia apropiată a
participat la această sărbătoare.*

*Căsătoria este o binecuvântare dată de Dumnezeu.
Dorim și ne rugăm ca tânăra familie să trăiască o
viață binecuvântată, sub ocrotirea Domnului.*



NOUL LEGĂMÂNT

Păstor Daniel P. Nicolici, Biserica Speranța, Melbourne



În aceste vremuri deosebite în care trăim, să privim la tiparul vieții Domnului Isus, inclusiv lucrarea Duhului Sfânt, care sunt parte din Noul Legământ al lui Dumnezeu.

Scopul nostru este să-L prezentăm pe Domnul Isus.

Îmi pare rău să văd atâta prezentare, în mesajele creștine de astăzi, despre speculațiile contextului social despre Corona Virus. Îmi pare rău să văd atâta prezentare, din partea liderilor religioși, a speculațiile analitice despre ce ar fi această pandemie, sau ce nouă ordine socială prevestește. Scopul nostru este să-L prezentăm pe Domnul Isus în tiparele hotărâte de El Însuși, și nu a speculațiilor care ar face popular prezentatorul sau agenda de lucru a unei organizații umane, chiar dacă își spune Biserică. Aceste prezentări aparent religioase de obicei încep cu un verset biblic care imediat este diluat la extrem pentru ca să motiveze speculații tip show. Acestea au ca scop să atragă mulțimile sau să hrănească adicția de informații spectaculare formată de mass-media. Oamenii care-și alimentează sufletele lor cu aceste prezentări rămân tot goi lăuntric, tot în faliment în lupta împotriva păcatului, și mai rău, apar simptome de adicție sufletească, simptome uneori cronice la informații spectaculare care, aparent, le motivează viața de pe o zi pe alta.

Ar trebui să știm că trăirea adictivă în alimentație aduce boală pentru trup, însă trăirea adictivă pentru suflet aduce boală spirituală.

Mă refer la dezechilibrul sau afecțiunea intelectului, a sentimentului și a voinței, ca urmare a păcatului. Sufletul a fost creat de Dumnezeu să fie sănătos atunci când este în voia și controlul lui Dumnezeu. Orice Îi ia locul lui Dumnezeu dinăuntru nostru, va înrobi sufletul și, în esență, este păcat împotriva Celui ce vrea mântuirea sufletelor, adică Dumnezeu. Păcatul este boala cea mai groaznică din univers. Domnul Isus a venit pentru vindecarea acestei boli a sufletelor. „*Duhul Domnului Dumnezeu este peste Mine, căci Domnul M-a uns să aduc vești bune celor nenorociți: El M-a trimis să vindec pe cei cu inima zdrobită, să vestesc robilor slobozenia și prinșilor de război, izbăvirea; să vestesc anul de îndurare al Domnului*”, citim în Isaia 61:1.

Dumnezeu ne-a chemat, prin viața Domnului Isus, la soluția împotriva adicției bolii spirituale, la biruința zilnică, la a umbla pe ape, deasupra problemelor, cu ochii țintă la El, nu la probleme. Domnul Isus ne spune că în lume vom avea necazuri, însă nu cu scopul să analizăm și să ne blocăm pe necazuri, ci cu scopul să îndrăznim, să ne uităm la El și să biruim. Petru a fost chemat de Domnul Isus să îndrăznească să umble pe ape. Câtă vreme s-a uitat țintă la Domnul Isus, a mers pe ape, însă când a început să analizeze valurile, imediat a apărut scufundarea și teama că va putea pieri.

Noul Legământ - Pe urmele Domnului Isus Cristos

Observ tot mai mult o adicție după spectacular în prezentările religioase de astăzi. Liderii religioși își construiesc mesaje numindu-le „*hrană bună care atrage oamenii*”. Noi nu am fost chemați să analizăm ce-ar plăcea ascultătorilor să audă. Dumnezeu ne-a chemat să umblăm în tiparele vieții Domnului Isus. Observ, cu părere de rău, cât de populare sunt interviurile sau postările oamenilor creștini, în care se scot în evidență interpretări tip show și contradicții, în urma cărora oamenii sunt atrași să aleagă pe care dintre ei să-i urmeze. Aceasta este o înșelăciune a diavolului. Noi toți trebuie să umblăm pe urmele Domnului Isus, în tiparele vieții Domnului Isus. Aceste tipare apar deja în Vechiul Legământ (prin Moise), și Domnul Isus Însuși umblă în aceste tipare, care apar în Noul Legământ, apoi le extinde și aduce o relație spirituală nouă dintre om și Dumnezeu. Când spunem o relație nouă dintre om și Dumnezeu trebuie înțeles continuarea relației din Vechiul Legământ la o dimensiune neexperimentată în Vechiul Legământ. Vocabularul uman are limite, și înțelegerea dimensiunii spirituale este aproape imposibilă pentru intelectul care nu este născut din nou.

Domnul Isus prezintă valorile spirituale din Noul Legământ, și scopul este construirea relației personale a omului cu Dumnezeu. Aceasta relație personală a omului cu Dumnezeu devine parte majoră a activității Domnului Isus din Noul Legământ. Interpretarea relației personale cu Dumnezeu din Noul Legământ este foarte importantă din punct de vedere spiritual. De-a lungul istoriei creștine, de aproximativ 2000 de ani, asistăm la o mulțime de interpretări a relației omului cu Dumnezeu. Vrajmașul sufletelor a căutat de-a lungul anilor să falsifice relația omului cu Dumnezeu. Adevărata relație cu Dumnezeu, din Noul legământ, adusă de Domnul Isus, este aceea trăită de Însuși Domnul Isus.

În Evrei 12:2 avem scris: „*Să ne uităm țintă la Căpetenia și Desăvârșirea credinței noastre, adică la Isus, care, pentru bucuria care-I era pusă înaintea, a suferit crucea, a disprețuit rușinea și șade la dreapta scaunului de domnie al lui Dumnezeu*”. Domnul Isus este prezentat aici ca Înainte Mergătorul nostru, Cel care deschide o Cale Nouă și Vie.

„*...avem o intrare slobodă în Locul Preasfânt, pe calea cea nouă și vie pe care ne-a deschis-o El, prin perdeaua dinăuntru, adică trupul Său*” (Evrei 10:19 b-20). În Ioan 14:6 Domnul Isus anunțase acest adevăr din Noul Legământ pentru relația omului cu Dumnezeu: „*Isus i-a zis: <Eu sunt Calea, Adevărul și Viața. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine. Dacă M-ați fi cunoscut pe Mine, ați fi cunoscut și pe Tatăl Meu...>*”.

continuare la pag. 19

CONFESIUNILE UNUI „contrabandist”

Ionuț Poteraș



John a sosit la aeroport seara târziu. Mai exista încă un obstacol pe care trebuia să-l depășească înainte de a lua legătura cu contactele lui, creștini secreți, care erau ucenicii Domnului Isus Cristos într-o țară din Orientul Mijlociu. A trecut prin controlul vamal în jurul orei 9:30 seara. Speranța sa era că ofițerii vamali nu-i vor cere să deschidă valiză și că doar îi vor face semn să treacă. Însă nu asta este ceea ce s-a întâmplat.

Cadouri speciale.

Ofițerul de control de la vamă i-a cerut lui John să deschidă valiza. „Am deschis valiza. Vameșul mi-a deschis câteva din cadourile speciale care le aveam înăuntru, întrebându-mă pentru cine sunt și dacă am de gând să le vând. I-am spus că intenția mea este să le dăruiesc pentru a mulțumi oamenilor pentru ospitalitatea lor”. Cadourile erau, bineînțeles, Biblii, iar John este un contrabandist de Biblii. Și tocmai a fost prins aducând Cuvântul lui Dumnezeu într-un loc unde nu este binevenit.

John este un partener al *Open Doors - Uși deschise*, organizație care ajută creștinii din țările persecutate. El s-a oferit voluntar să ducă, în secret, Cuvântul lui Dumnezeu către credincioșii care își doresc cu disperare o Biblie.

Oficialii de la vamă au confiscat toate cele 50 de Biblii pe care John a încercat să le introducă în țară. John a fost dus într-o secție de poliție unde a fost reținut și interogată toată noaptea.

„Am fost chestionat de către ofițeri vamali și de polițiști. Mă interogau încontinuu, fără să-mi dea nici o pauză. Unii erau în uniformă, alții nu. Mi-au pus tot felul de întrebări despre materialele mele, de unde erau, cui voiam să le vând. Eu am tot repetat că sunt cadouri. Însă oficialii știau că sunt prea multe Biblii pentru a fi doar niște simple cadouri”.

John nu era sigur ce se va întâmpla cu el. A întrebat unul din ofițeri dacă se poate duce la hotelul unde

urma să fie cazat. Acesta i-a răspuns că va fi pus în primul avion care pleacă din țară – urma să fie deportat. Însă ofițerul a continuat spunându-i: „Tu ești diferit față de alții”. „După un timp mi-a spus că tatăl lui este grav bolnav”, spune John. John nu a ezitat; l-a întrebat pe ofițer dacă se poate ruga pentru tatăl lui.

„El a fost de acord și m-am rugat pentru el. După aceea i-am spus mărturia mea și i-am explicat cât de important este Isus pentru mine. Am scos un Nou Testament în format mic pe care îl aveam în buzunarul de la piept. Pe ultima pagină era tipărit ‘planul mântuirii’”. John i l-a citit cu voce tare. Și, într-un mod aproape incredibil, ofițerul care îl supraveghea pe John l-a primit pe Isus. „L-a primit pe Isus ca Mântuitor al lui. Mi-au dat lacrimile”, spune John.

Credințioșia lui Dumnezeu în acțiune

Ofițerul s-a oferit apoi să îl ajute pe John. „El m-a întrebat dacă singurul motiv pentru care am fost arestat au fost cărțile. I-am spus că da. M-a întrebat apoi dacă vreau cărțile înapoi. Apoi el mi-a spus să îl urmez pentru ca să-mi recuperez Bibliile. Problema s-a rezolvat și am putut să-mi iau înapoi Bibliile și să le pun în valiză. La ora 8 dimineață m-a condus la avion”.

Dumnezeu a fost cu John în tot acest timp.

„Din momentul în care valiza mi-a fost deschisă și până când m-am suit din nou în avion, i-am mulțumit încontinuu Domnului”, spune el. „Pacea nu m-a părăsit nicio clipă – pacea aceea care întrece orice înțelegere. Am văzut mâna Domnului în tot ce mi s-a întâmplat. Lucrurile nu s-au întâmplat așa cum mă așteptam eu. Dumnezeu a decis să facă o schimbare doar pentru un singur suflet, al acestui ofițer. Eu am fost doar spectator”.

Rugăciune

Lidia Postelnică

Doamne, te rog, mă iartă
pentru tot ce nu sunt
din tot ce-ai fi vrut să fiu,
pentru tot ce n-am făcut
așa cum Mi-ai cerut
și cum Ți-ar fi plăcut...

mă iartă c-am ales
de mult prea multe ori
să fac ce spune lumea,
în loc să Te ascult...

mă iartă pentru vorba
ce trebuia s-o tac
și pentru orice tăcere
ce trebuia s-o strig...

mă iartă pentru luptele
sfârșite în lacrimi și durere,
când am crezut în mine
mai mult decât în Tine...

mă iartă pentru teama
pe care n-o înfrunt,
ci-o cuibăresc în mine
și-o folosesc drept scut...

mă iartă pentru clipa
cea risipită-n vânt
când am atâtea-n minte
și uit de-al Tău Cuvânt...

mă iartă pentru vina-mi mare
de-a fi atât de mic
încât, spre Tine, nici privirea
nu pot să mi-o ridic...

mă iartă și mă ia de mână
așa ca la-nceput,
mă-nvață iarăși pașii
credinței, iertării și iubirii,
și-mi fă din harul Tău un far
să-mi lumineze calea
ce duce sus, la Tine!



Oprește-te

Dana Dobre



*Oprește-te din drumul tău, o clipă!
Căci Domnul vrea să stai pe-a Lui aripă.
Oprește-te, căci lumea-i trecătoare
Și nu vei zăbovi prea mult sub soare.*

*Isus te vrea curat și-ți dă speranță
Să nu fii judecat de-a Sa instanță.
Când va veni, tu să nu simți rușine
Căci Domnul este și va fi cu tine!*

*Oprește-te și cugetă la rece
Că viața-i efemeră, totul trece,
Și nu va rămânea decât o zi
Să hotărăști, în ochi să-L poți privi.*

*Pe Isus, Domnul Cel mai minunat
Care-a murit pe cruce, te-a salvat
Din mâna morții neîndurătoare
Ca tu să poți privi din nou spre soare...*

*Astăzi e timpul să-L accepți pe El
Că-n lume sunt ispite fel de fel.
Cu siguranță nu poți birui,
Vei plânge-amar și te vei chinui*

*Căci fără Domnul, totul e-n zadar.
El e lumină, adevăr, e har!
El îți promite Cerul într-o clipă.
Oprește-te, rămâi pe-a Lui aripă!*

Păstor Daniel P. Nicolici

Viața veșnică așa cum o prezintă Domnul Isus.

Referitor la Cunoașterea lui Dumnezeu, Domnul Isus a revenit, în Noul Legământ, la o dimensiune nouă descrisă în rugăciunea de mare preot din Ioan 17:3: „Și viața veșnică este aceasta: să Te cunoască pe Tine, singurul Dumnezeu adevărat, și pe Isus Cristos, pe Care L-ai trimis Tu”.

Natura umana ne-născută din nou își interpretează adevărurile spirituale din tradiție sau din context social, popular. Viața veșnică, în înțelesul popular, ar fi o viață care nu se termină. O privire mai atentă ar putea exprima că viața veșnică se pare că nu are nici început. Viața veșnică nu ar avea nici început și nici sfârșit. Lucrul acesta nu se poate spune despre vreun om, ci numai despre Dumnezeu. Câtă înșelăciune tradițională a adus diavolul doar la acest aspect al înțelegerii vieții veșnice. Viața veșnică în înțeles că este fără sfârșit este un fals care înlocuiește adevărul. Viața veșnică, pentru oameni, este cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului Isus prezentată în Ioan 17:3.

Așteptări neîmplinite

Cei doi ucenici în drum spre Emaus cunoșteau ceva din Cuvântul lui Dumnezeu, însă această cunoaștere este periculoasă și aduce preocupare accentuată la nivel social. Asistăm în acest exemplu la așteptări și nădejdi, că Domnul Isus hrănește, împlinește înțelegerile greșite ale omului, așteptări poate sincere, însă care nu se găsesc autentic în agenda de lucru a Domnului Isus. Cei doi ucenici am putea spune că dezvoltă mari dezamăgiri și chiar depresie atunci când cunoașterea și așteptările lor nu au împlinire în realitate. Am putea spune că cei doi spre Emaus, și încă mulți alți creștini, au fost luați prin surprindere. În acest punct, Domnul Isus aduce diagnosticul bolii multor creștini. Citez din Luca 24:25-27: „Domnul Isus le-a zis: <O, cât de nepricepuți și zăbavnici la inimă sunteți când este vorba să credeți tot ce au spus profeții! Nu trebuia oare Cristosul să sufere aceste lucruri și să intre în slava Lui?>. Și, începând de la Moise și de la toți profeții, le-a explicat ce era scris cu privire la El în toate Scripturile”.

Domnul Isus le spune lor, și nouă, că falsificarea interpretării adevărate aduce confuzie și așteptări înșelătoare.

Cei doi ucenici în drum spre Emaus au legat așteptările lor de un Cristos care, în opinia lor, nu trebuia să moară, trebuia să facă revoluție socială și religioasă, trebuia să elimine asuprirea romană din Israel. Multe au fost așteptările celor doi ucenici, și multe sunt așteptările creștinilor de astăzi.

Învățați de la mine

M-a surprins, în contextul social de astăzi, să văd printre cei ce își spun creștini, cât de preocupați sunt de subiectul COVID - 19, cât de multe speculații se poartă, care dezvoltă un tip de natură lăuntrică, speculații de natură socială, politică, economică și chiar de natură spirituală. Domnul Isus prezintă adevărul pentru că El este Calea, Adevărul și Viața. Diavolul falsifică adevărul, aduce așteptări fără împliniri și încearcă să dezvolte deznădejde în suflet, chiar depresie. De unde trebuie să învățăm interpretarea lucrurilor pentru viața creștină? Este clar că Domnul Isus ne atrage atenția la El însuși, la viața Lui profețită și descrisă în Vechiul Legământ, apoi împlinită în Noul Legământ.

Un creștin care calcă pe urmele Domnului Isus primește odihna sufletului promisă de Domnul: „Luați jugul Meu asupra voastră și învățați de la Mine, căci Eu sunt blând și smerit cu inima; și veți găsi odihnă pentru sufletele voastre” (Matei 11:29). Domnul Isus ne spune: „Învățați de la Mine!”.

Cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului Isus trebuie să fie de natură organică, de viață de fiecare zi, o cunoaștere în relație, nu o cunoaștere informațională, teoretică sau academică. Cunoașterea lui Dumnezeu și a Domnului Isus este o expresie de viață zilnică, o trăire zilnică având natura lui Dumnezeu în suflet. Amin.

SEMINARUL BIBLIC PENTICOSTAL PHILADELPHIA

(continuare de la pag.11)

MATERII STUDII

ANUL I

Doctrină Biblică 1

Pneumatologie, Persoana și lucrarea Duhului Sfânt

Introducere în studiul Vechiului Testament

Morală și etică creștină

Misiune și Evangheliism 1

Omiletică, predicarea Cuvântului lui Dumnezeu

Apologetica Creștină, dovezi în apărarea credinței

Mărturisirea de credință a Bisericii

Istoria Bisericii Universale

ANUL II

Doctrină Biblică 2

Teologie pastorală, slujitorul și lucrarea lui

Introducere în studiul Noului Testament

Istoria Mișcării și Bisericii Penticostale

Hermeneutică, interpretarea Cuvântului lui Dumnezeu

Misiune și Evangheliism 2

Religii Comparate, marile religii ale lumii

Țara Sfântă - istorie, geografie și obiceiuri

Evangheliologie - Viața și activitatea Domnului Isus

DIRECTOR SEMINAR: Păstor Prof. Drd. Gabi Izsak

SECRETAR SEMINAR: Păstor Prof. Doru Mureșan

Mama Mea

Carmen Savencu
Perth, WA



Am avut bucuria de a petrece un timp prețios alături de mama mea, mama mea frumoasă, uimitoare, cea mai grijulie și iubitoare și pe care o iubesc din toată inima!

M-am născut un copil prematur, cu cordonul ombilical înfășurat de două ori în jurul gâtului... Aș fi putut să mor, dar nu am făcut-o! Dumnezeu avea un plan pentru viața mea, un scop! Când medicii au tăiat cordonul mi-au tăiat și mușchii de la gât și au vrut să ascundă acest fapt mamei, punându-mi bandaj și înfășurându-mă strâns, astfel încât să nu poată vedea. Multă vreme nu am putut să dorm, să mănânc, să am liniște, sau să cresc așa cum crește orice copil. Mama m-a luat acasă și de una singură, cu credință, cu iubire și răbdare, a reușit să mă ridice pentru a fi cine sunt astăzi.

De fiecare dată când eram întristată, sau rănită, îngrijorată sau neliniștită de ceva, îmi amintesc că mama îngenunchea lângă patul meu, mă îmbrățișa și, cu lacrimi în ochi, se ruga pentru mine. De la mama mea am învățat să iubesc oamenii din jurul meu, să îi ajut pe cei nevoiași, să iert când cineva îmi greșea, să fiu generoasă, să-mi pun încrederea în Domnul Isus și să visez, să sper mereu!

Rugăciunile ei mă însoțesc mereu, zâmbetul ei mă face să zâmbesc. Îmi amintesc cum m-a învățat să gătesc, toate sfaturile bune pe care mi le-a dat... chiar dacă nu întotdeauna am crezut că are dreptate. Câteodată îmi spunea: „Draga mea, vei înțelege ce spun eu atunci când vei fi și tu mamă!”. O, da... a avut dreptate întotdeauna! Te iubesc, dulcea mea iubită mamă, Domnul îți va oferi sănătatea și puterea de care ai nevoie pentru a continua călătoria în viață!

O mamă este cel mai prețios cadou de la Dumnezeu și, orice vârstă am avea, nimic altceva nu va înlocui dragostea și afecțiunea unei mame care iubește și are grijă de copiii ei!

Dacă ai citit scurtul meu mesaj și ai încă o mamă, te rog să-ți numeri binecuvântările, să-ți amintești ce a făcut ea pentru tine și să te rogi pentru ea. Mulțumește-i, sun-o de câteva ori chiar dacă este de cealaltă parte a lumii, ca mama mea! Fie ca Domnul să vă binecuvânteze pe voi și pe toate mamele din această lume.

Ha, ha, ha... Haz!!!



EROII

Păstorul a observat că micul Alex, de câțva timp privea o placă comemorativă de pe peretele Bisericii. Păstorul îl întreabă ce face, iar Alex îl întreabă la rândul lui:

- Puteți să-mi spuneți cine sunt aceștia ale căror nume sunt scrise pe această placă?
 - Sunt eroii care au murit în timpul slujbei.
 - Care slujbă, cea de dimineață sau cea de seară?
- (Copiii înțeleg lucrurile în raport cu experiența lor de viață).

Sfârșitul e aproape... Pocăiți-vă!

Marius Zărnescu

Un preot și un cantor stăteau pe marginea șoselei cu o pancartă în mână, pe care scria: „Sfârșitul e aproape... Pocăiți-vă!”.

Pe lângă ei treceau mașini, și imediat după fiecare mașină se auzea o bușitură și o explozie.

După o vreme, cantorul întreabă:

– Părinte, nu ar fi mai bine să scriem pe pancartă: „Podul din față este rupt!”?



INVOLUNTAR

Este suficient să crezi și totul este posibil, chiar și să muți munții din loc. Asta i s-a întâmplat unui călugăr pustnic, care a spus cuiva să se mute mai la o parte și muntele din fața lui s-a mișcat la cuvântul lui, supus. Iar călugărul a spus muntelui: „Nu cu tine vorbeam”.

CUM SĂ VORBEȘTI ÎN ÎNCHISOARE

Un tânăr păstor a fost invitat să le vorbească deținuților de la închisoarea din localitate. Inima lui era plină și de bucurie, dar și de emoție! Nu a mai vorbit niciodată unui asemenea public! Așa că, ajuns în fața deținuților, păstorul nostru se îndreaptă spre podium și își începu vorbirea astfel:

– Bună dimineață! Dragii mei, mă bucur nespus de mult să văd că sunteți toți aici!

Perle din sălile de clasă

Haiducii din doine, balade și idile erau liberi și fericiți ca pasărele, animalele și peștii care zburdă prin codri. De cum venea primăvara, haiducii cei harnici plecau în pădure. Acolo ei cântau suflând din frunză și lăsându-i pe boieri cu buza umflată.

<http://www.tanarcrestin.net/>



Uleiul

În această vreme de izolare, când stăm cu toții în casele noastre, am crezut că ar fi bine să analizăm câteva modalități de a ne menține sănătoși, începând cu unele dintre elementele de bază din bucătăria noastră.

Primul este uleiul - folosit întotdeauna, iubit de toți.

Acest produs există din abundență în magazine și de cele mai multe ori oamenii nu știu ce să cumpere.

De-a lungul timpului dezinformarea cauzată de asociații diferite, cărți despre dietă și despre „grăsimi”, în general, a dus la confuzii în masă cu privire la „ce ulei ar trebui să cumpăr?”. Știu, pentru că am trecut și eu printr-o etapă ca aceasta!

Așa că m-am gândit să vă prezint 3 uleiuri pe care eu le folosesc acum.

1. Ulei de nucă de cocos extravirgin

Ceea ce îmi place la uleiul de nucă de cocos este versatilitatea și accesibilitatea acestuia. De-a lungul anilor, uleiul de nucă de cocos s-a stabilizat în preț și este foarte ușor de găsit oriunde. De asemenea, poate tolera temperaturi ridicate de cca. 180 ° C, astfel încât este ușor pentru majoritatea proiectelor de coacere și gătit la căldură medie.

2. Ulei de avocado

Uleiul de avocado este o altă opțiune excelentă, dar puțin mai scump decât uleiul de nucă de cocos. Eu îl folosesc mai mult pentru prăjirea cu foc redus și pentru *dressing* la salate, așa că nu folosesc prea mult.

Uleiul de avocado poate fi utilizat la temperaturi mai ridicate, deoarece este mai stabil decât alte uleiuri de pe piață. În plus, nu are un gust puternic.

3. Ulei de măsline extravirgin

Ah, clasicul - uleiul de măsline a fost prezent în bucătăriile noastre, prezent în amintirile noastre. Eu, personal, ador un ulei de măsline de bună calitate.

Este important să ne amintim că uleiul de măsline este cel mai bun pentru gătitul la foc mic, sau ca *dressing* în salate.

Oricare ar fi preferințele dumneavoastră, vă recomand sincer să încercați să alegeți uleiuri organice, nerafinate, sau uleiuri presate la rece. Organic este excelent, deoarece interzic utilizarea a oricărui organism modificat genetic și utilizarea de substanțe chimice pentru extracția uleiului.

Sper ca aceste informații să vă găsească sănătoși, bucuroși și credincioși. Folosiți aceste uleiuri la mesele dumneavoastră, mulțumindu-i lui Dumnezeu:

„Tu îmi întinzi masa în fața potrivnicilor mei;
îmi ungi capul cu untdelemn,
și paharul meu este plin de dă peste el”. (Psalmul 23).

Fericirea și îndurarea să vă însoțească în toate zilele vieții.

(va urma)



Tamara Vasilciuc - Biserica Tabor, Melbourne

I forgive you, brother!

Corrie Ten Boom



Due to a clerical error during WW2, Corrie Ten Boom was released from Ravensbruck one week before all the women her age were killed. She began traveling and telling the story of her family, and what she and Betsie had learned in the concentration camp.

She recounts one story in particular:

It was in a church in Munich that I saw him: a balding heavy-set man in a gray overcoat, a brown felt hat clutched between his hands. People were filing out of the basement room where I had just spoken. It was 1947 and I had come from Holland to defeated Germany with the message that God forgives... And that's when I saw him, working his way forward against the others.

One moment I saw the overcoat and the brown hat; the next, a blue uniform and a visored cap with its skull and crossbones. It came back with a rush! The huge room with its harsh overhead lights, the pathetic pile of dresses and shoes in the center of the floor, the shame of walking naked past this man. I could see my sister's frail form ahead of me, ribs sharp beneath the parchment skin. Betsie, how thin you were! Betsie and I had been arrested for concealing Jews in our home during the Nazi occupation of Holland; this man had been a guard at Ravensbruck concentration camp where we were sent.

"You mentioned Ravensbruck in your talk," he was saying. "I was a guard in there."

No, he did not remember me.

"But since that time", he went on, "I have become a Christian. I know that God has forgiven me for the cruel things I did there, but I would like to hear it from your lips as well."

"Fraulein," his hand came out, "...will you forgive me?"

And I stood there—I whose sins had every day to be forgiven—and could not. Betsie had died in that place—could he erase her slow, terrible death simply for the asking?

It could not have been many seconds that he stood there, hand held out, but to me it seemed hours as I wrestled with the most difficult thing I had ever had to do.

For I had to do it, I knew that. The message that God forgives has a prior condition: that we forgive those who have injured us.

"If you do not forgive men their trespasses," Jesus says, "neither will your Father in heaven forgive your trespasses." ...And still I stood there with the coldness clutching my heart.

But forgiveness is not an emotion, I knew that, too. Forgiveness is an act of the will, and the will can function regardless of the temperature of the heart.

"Jesus, help me!" I prayed silently. "I can lift my hand, I can do that much. You supply the feeling."

And so woodenly, mechanically, I thrust my hand into the one stretched out to me. And as I did, an incredible thing took place. The current started in my shoulder, raced down my arm, sprang into our joined hands. And then this healing warmth seemed to flood my whole being, bringing tears to my eyes.

"I forgive you, brother!" I cried. "With all my heart!"

For a long moment we grasped each other's hands, the former guard and the former prisoner. I had never known God's love as intensely as I did then.

Joshua Agan/Facebook

CORRIE TEN BOOM QUOTES

"Trying to do the Lord's work in your own strength is the most confusing, exhausting, and tedious of all work. But when you are filled with the Holy Spirit, then the ministry of Jesus just flows out of you."

"Forgiveness is the key that unlocks the door of resentment and the handcuffs of hatred. It is a power that breaks the chains of bitterness and the shackles of selfishness."

"Forgiveness is an act of the will, and the will can function regardless of the temperature of the heart."

Aveam odată casa în Emaus

Cristi Dobrei

*Când nu Te cunoșteam pe Tine, Doamne,
O casă în Emaus mi-am zidit.
Voiam să fiu și eu ca toată lumea,
Un om religios, obișnuit.*

*Nu-nțelegeam Scriptura, nici profeții
Măcar că predici îmi plăcea s-așcult;
Și nu Te cunoșteam ca Domn al vieții,
Știam doar că exiști... nimic mai mult.*

*Dar într-o zi, cuprins de îndoială,
Pe care, greu mi-ar fi să o exprim,
Cu o credință superficială,
Mă întorceam de la Ierusalim.*

*În drumul meu vorbeam ades cu frații,
Ne întreceam în schimburi de păreri
Și-n mijlocul acelei agitații
Ne-ajunse un Drumeț... de nicăieri!*

*Chiar de m-a întrebat ce mă frământă
Știa ce cred, știa și ce gândesc;
Și luând de la Geneza, Cartea Sfântă,
Îmi răscoli ogorul sufletesc.*

*Căci El știa prea bine ce m-apasă
De-aceea-mi tâlcui Legi și Profeți,
Schimbând viața mea religioasă
Și dându-i sensu-adevăratei vieți.*

*Vorbea... și Îi sorbeam orice idee,
Și lacrimi calde îmi curgeau pe-obraz;
Simțeam din plin cereasca Lui putere
Schimbând cu tact al gândului macaz.*

*Pe când ne-apropiam noi de cetate
Și ne uimeam de tot ce ni s-a spus,
El S-a făcut că merge mai departe,
Dar și să stea S-a arătat dispus.*

*„Rămâi cu noi, Străine, căci e seară!
Să-mpărtășim mai multe din Cuvânt...
Când ne vorbești, vedem atât de clară
Legea lui Moise-n Noul Legământ!”.*

*El a intrat atunci la noi în casă;
Picioarele, umil i le-am spălat.
L-am invitat Să stea cu noi la masă
N-a stat pe gânduri, ci a acceptat.*

*Pe când ședea la masă, luase pâinea
Și, luând-o, mulțumi lui Dumnezeu.
Căci eu uitasem amănuntu-acesta
Dar a făcut-o EL în locul meu.*

*Pâinea frângând, mi-am și adus aminte
De Minunatul și cerescul Miel
Ce doar câteva zile înainte
Pâinea luând-o și frângând la fel...*

*Priveam cu bucurie și cu teamă
La tot ce face oaspetele meu,
Neștiind că se consumă, mai cu seamă,
Al părtășiei noastre apogeu.*

*Căci mâna care îmi dăduse pâinea
Purta un semn, și l-am recunoscut.
„E Domnul!”, am strigat. Dar El, pe dată,
Într-o clipită a și dispărut.*

*Îndată am plecat, în faptul serii,
Când noaptea se-așternea peste pământ;
Căci era ziua mare-a Învierii
Când Domnul pe satana L-a înfrânt.*

*I-am căutat pe frați din casă-n casă,
Pe străzile orașului tăcut;
Găsindu-i, le-arătai ce se-ntâmplase
Și cum la cină L-am recunoscut.*

*Din ziua ce-a făcut deosebire,
Și frați făcu din noi, cum bine știm,
Emaus-ul, de-atunci e-o amintire
Căci casa mea e în Ierusalim!*